

maalet, om en Damptrømler falder ind under Loven eller ej, kan meget let komme for Domstolene. Sagen er jo nemlig den, at en Damptrømler kan ifølge sin Beskaffenhed aldeles ikke undgaa at komme i Strid med Bestemmelsen i Lovens § 3 ff. Den kan ikke bringes i Overensstemmelse med disse Paragraffer, og den maa derfor enten falde uden for Loven, eller ogsaa vil dens Benyttelse blive umulig. Det sidste vilde jo være ganske uheldigt for en Mængde store Kommuner, der have vænnet sig til at bruge dette udmærkede Apparat og nødvendig ville undvære det. Og selv om man kunde faa Damptrømlen ind under Loven, vilde det være meget vanskeligt at skaffe Dispensation fra saadanne Bestemmelser, som *ikke* kunne efterkommes; thi man maatte da hver Gang gøre Anmeldelse til og fra de forskellige Jurisdiktioner, naar Damptrømlen førtes fra det ene Arbejdssted til det andet. Det vilde derfor, som sagt, være mig meget kært, om Udvalget enten vilde føje Ordet „Damptrømler“ ind i § 2, andet Stykke, eller om den højtærede Minister maaske vilde betage mig min Tvivl ved at udtale, at Damptrømler ikke kunne komme ind under Loven.

Jeg har dernæst gerne villet sige et Par Ord om et Par af Ændringsforslagene, og da særlig om Ændringsforslag Nr. 21 til § 19, ikke fordi jeg har noget imod dette Ændringsforslag, men fordi jeg indtrængende vil anmode det ærede Udvalg og da i særlig Grad den ærede Ordfører om at tage under Overvejelse inden 3die Behandling, om der ikke til dette Ændringsforslag kunde gøres en Tilføjelse. Denne Tilføjelse skulde gaa ud paa at paalægge Automobilisterne ved Forbikørsel af kørende og ridende, hvad enten det sker, naar de møde den paagældende, eller det sker paa den Maade, at de køre forbi ham bagfra, da at føre deres Automobil saa langt som muligt ud til Vejbanens yderste Kant for at gøre Spillerummet mellem Automobil og Køretøj med Heste saa stort som muligt. Det er nemlig en Kendsgerning, som ikke kan bestrides, og som jeg har haft rig Lejlighed til at se Følgen af, naar det forbises, dette nemlig, at det har en overordentlig Betydning for ikke at skræmme Hestene, at det paagældende mødende eller passerende Køretøj, som de blive bange for, ikke er alt for klos ind paa Livet af dem, idet et Par Heste, naar de møde et Automobil og de se, at Automobilføreren holder sig saa nær til dem som muligt, uvil-

kaarlig skulle blive bange. Naar derimod Automobilføreren i Tide holder sig saa skarpt til Siden af Vejbanen, som han kan, saaledes at Hestene ikke have den Frygt, at han skal køre lige paa dem, mindskes deres Nervøsitet i ganske betydelig Grad. Det er ubestrideligt, og der er ikke den mindste Fare ved at paalægge Automobilisterne ved Lov, at de skulde ved Forbikørsel af kørende eller ridende holde deres Maskiner saa nær til Vejkanten som muligt, holde sig til højre eller til venstre, eftersom de køre imod eller i samme Retning som den anden vejfarende, idet enhver Automobilist er Herre over sit Apparat og kan køre det efter en Snor ganske anderledes, end man kan med et Par Heste. Det er et Krav, som jeg tror, man med Føje kan stille, og det vilde være af ganske overordentlig Vigtighed for de vejfarende, om Udvalget vilde gaa ind paa at optage en saadan lille Tilføjelse. Jeg skal blot for Fuldstændighedens Skyld tilføje, at jeg ikke har set med synderlig venlige Øjne paa Ændringsforslag Nr. 12, der i høj Grad forøger den tilladte Kørehastighed. Men jeg erkender, at da det maa ses i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 13, ere mine Betæneligheder svundne ind til et saadant Minimum, at jeg ikke skal udtale noget derimod, og da navnlig under behørigt Hensyn til den Forstaaelse af Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 13, som den højtærede Justitsminister i Gaar gjorde gældende. Naar Ændringsforslaget bliver forstaaet og benyttet paa den Maade, tror jeg ikke, at der er videre Betæneligheder ved ogsaa at gaa ind paa Ændringsforslag Nr. 12.

Jeg tror ligesom andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet, ikke paa, at man i Længden modstaar Lysten hos Automobilisterne til at køre baade om Natten og ogsaa paa Biveje. Med Hensyn til det sidste Punkt skulde jeg egentlig ikke for mit Vedkommende have noget imod at slutte mig til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds og give § 16 en saadan Affattelse, som det ærede Medlem foreslaar; jeg skulde ikke nære Betænelighed ved at give det eventuelle Amsraad i Forbindelse med Justitsministeren Beføjelse til at tillade Automobilkørsel ogsaa paa Biveje, og jeg skulde i Virkeligheden ikke have noget imod, at man under visse betryggende Betingelser tillod ogsaa Kørsel med Automobiles om Natten, men jeg skal indrømme, at naar Lovens Gyldighed er begrænset til 2 Aar, kan det maaske være hensigtsmæssigt at